

Qui som? | **Contacta amb nosaltres:** [871 96 54 66](tel:871965466) | altramirada@gmail.com

  Dilluns 20 de Gener 2020

l'altra mirada

editada a Palma per Fundacions Darder-Mascaró

issn 2444-8117

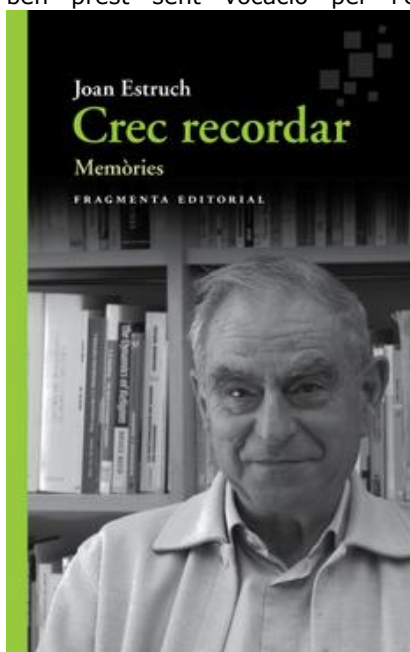
INICI L'ALTRA MIRADA ▾ SECCIONS ▾ TEMES ▾ NÚMEROS ANTICS CONTACTE

7.1 Joan Estruch

Crec recordar

Maties Garcias

Joan Estruch, pare de la sociologia catalana i investigador del fenomen religiós en la societat contemporània, fa memòria de la seva setantena d'anys viscuts. La plasmació de les seves experiències en aquest llibre amb el modest, però significatiu, títol *Crec recordar* posa a l'abast del lector un conjunt de vivències personals que reflecteixen un ample fragment de la societat catalana i europea, des de la postguerra fins avui dia. L'ambient familiar, l'escola i el fet de pertànyer a una petita comunitat protestant en la Barcelona dels anys 40 i 50 marcaran el caràcter d'un Joan Estruch que ben prest sent vocació per l'estudi de la societat i, en particular, de la religió com a fenomen social.

El pas de Joan Estruch cap a la creació dels estudis de sociologia a la UAB i el seu particular trànsit des del protestantisme familiar que considerava excessivament tancat –cap a un catolicisme postconciliar més obert i dinàmic, són evolucions que es produeixen de manera gairebé espontània i natural.

Aquesta web utilitza galetes. Aquí pots veure la política de galetes. Si continues navegant vol dir que l'acceptes.

[Acceptar](#)

El pas per la universitat no és sempre plàcid, ja que rebutja molts de funcionaments perversos que hi detecta, especialment en les maneres de seleccionar i contractar el professorat. D'aquí sorgeixen els passatges en què narra com rebutjava la seva inicial presentació a les convocatòries per esdevenir funcionari universitari en lloc de professor contractat pels seus mèrits, com fan altres models universitaris. Les discrepàncies d'Estruch també es fan paleses amb els mètodes que usa la sociologia més habitual, a còpia d'enquestes, que emmascaren la realitat social en lloc d'explicar-la. Malgrat aquests entrebancs, traduccions, informes, estudis i llibres van afaïçonant l'obra intel·lectual d'Estruch, que també trava amistats i relacions intel·lectuals internacionals.

Capítol a part mereix la relació d'Estruch amb Menorca, on ja de jove i després amb tota la família –formada per la dona d'origen alemany i els dos fills– hi passa llargues i fructíferes temporades dedicades al lleure estiuenc. Això li permet descobrir i estimar el territori i la gent, però també li brinda l'ocasió per dedicar-hi un estudi sobre els suïcidis, que plasma en el llibre *Plegar de viure* (1981), escrit amb col·laboració de Salvador Cardús, el seu amic i alumne preferit. La relació vacacional amb Menorca, però, es va extingint a mesura que l'illa s'obre al turisme i perd l'encís primer que tenia.

La prosa clara i neta d'Estruch ens permet compartir amb ell moments que ha viscut al llarg de la seva carrera, alguns de ben curiosos i significatius com és el relat sobre el mur de secretisme amb què es trobà quan va estudiar l'Opus Dei –una institució que tanmateix ara ha evolucionat cap a l'obertura– o l'excés d'informació –i fins i tot tafaneria– que li abocaven les monges de clausura quan intentava fer un estudi sobre comunitats monàstiques femenines, treball que va haver d'abandonar per l'excés de material sensible que li transmetien les protagonistes.

Arribada la jubilació forçosa de la universitat, Estruch ha d'aprendre a administrar el temps de manera diferent i, sovint, amb un punt de neguit personal, segons confessa. L'acompanyen la dona, els fills, els néts i les amistats. Precisament, el llibre de memòries es clou amb una entrevista que li fa el fill (i periodista) Martí Estruch, a manera d'epíleg que permet completar el traç biogràfic, intel·lectual i polític d'aquest destacat sociòleg català.

1

Like

Share

[L'Altra Mirada 90, gener](#)